

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

I. Consideratio de Prouidentia Dei circa nostras infirmitates.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

CAPVT III.

SEPTEM CONSIDERATIONES AD
infirmitates patienter, alacriter & vtiliter
ferendas.

VM tot sint, adeoque efficaces rationes & motiua, ad patienter ferendas infirmitates; & vtilitatem, ad quam illæ diriguntur, ex eisdem capiendam: nec possint infirmi prolixas rationationes facere ad easdem rationes perpendendas: opere pretium existimaui, omnes eas, aut saltem præcipuas, ad septem cõsiderationes reuocare, in quibus infirmi & valerudinarij exercere se possint in septem hebdomadæ diebus singulis diebus singulas accipiendo; siue audiendo, vel integras, vel partem earum: prout commodum erit. Vnaqueque enim earum est instar spiritualis cuiusdam Pharmacopoliæ, multis pharmacis pro ipsa anima refertæ: ex qua propterea nunc hoc, nunc illud accipi possit, & applicari ad cõsiderationes & affectus amoris, vel timoris; fiducia, aut pœnitentiæ, iuxta infirmi necessitatem ac desiderium.

1. Consideratio de prouidentia Dei circa nostras infirmitates.

PRIMUM considerabis admirandam aded cœlestis nostri Patris prouidentiam erga homines in ægritudinum distributione, quibusdam enim frequentes, alijs raras; quibusdam graues, alijs leues; huic prolixas, illi breues; huic in vna corporis parte, illi in alia: quod totum dirigit ipse DEVS in suorum electorum bonum & vtilitatem. Nominatim verò, quæ tibi obtigit, prouenit ex paterna hac prouidentia, ad animæ tuæ bonum & salutem.

PERPENDE igitur Primò, Dominum Deum aded esse *sapientem*, vt clarè ac distinctè nouerit omnes tuas infirmitates, ac dolores etiam occultissimos; & eorum radices, causas, & remedia; vites quoque tuas ad illas tolerandas; & quas ipse ex gratia sua addere potest. Ita vt nihil psum lateat, nec ex ignorantia aliquid tibi dabit, quod non expediat; nec onerabit plus, quam ferre possis; aut curationem prætermittet, quando tibi expediet.

DEINDE aded esse *potentem*, vt possit ab omnibus morbis te præseruare. quod si in aliquem permittat incidere: posse in momento vel solo verbo te liberare; vel adhibitis medicamentis pluribus, aut paucioribus, aptis ex sua natura, aut etiam contrarijs: eius enim omnipotentia nihil est impossibile aut difficile. Aded denique esse *bonum* aded sanctum ac bene-

uolum

Punctum. 1.
Prouidentia
Dei in in-
firmitati-
bus.

1.
Sapiens.

2.
Potens.

3.
Bonus.Domin. 7.
post Pentec.Prouidentia
infirmi-
tatem condit.

g Cant. 1. 5

h Eccl. 2. 4

i Prou. 3. 11.

k Heb. 12. 5.

uolum, vt suos plus diligit, quam ipsimet se diligant : & quidquid sua prouidentia statuit, eò dirigit, vt benè illis faciat, & saluentur: ita bona & mala ipsius corporis dirigens, vt anima perficiatur & saluetur: ex quo multò maius bonum ipsiusmet corporis proueniet. *Tribus* hisce diuinis perfectionibus innititur *suauitas, efficacia, & sublimitas* prouidentia diuina in bonum nostrum. Quamobrem Ecclesia in hunc modum pro fidelibus omnibus orat: *Deus cuius prouidentia in sui dispositione non fallitur, te supplices exoramus, vt noxia cuncta submoneas; & omnia nobis profutura concedas.*

QVÆ, si ita sunt, sicut reuera sunt: quomodo non exultabis in tuis infirmitatibus, quæ, à cœlestis tui Patris sapientia, omnipotentia, & bonitate, disposita, & ordinata sunt: si ipse eas mittit, & nouit, quis tu sis, cui mittuntur: quid times? cur anxius es: times errorem aut deceptionem? non est possibile: quia eas disposuit infinita eius sapientia; Times tuam debilitatem? non est cur: quia ipse assistit sua omnipotentia, Times malitiam? ne crede: quia, quidquid facit, ab eius immensa bonitate & charitate procedit: ne igitur infirmitatem ipsam nudam aspicias; & ex ijs, quæ exterius apparent, de cauidices: quia sic incutiet metum: aspice ergo illam sapientia, omnipotentia, ac bonitate Dei indutam & exornatam: & tunc illam iudicabis pulchram, suauissimam, tibi blandientem ac dicentem, *g nigra sum, sed formosa, filia Ierusalem: nigra, inquam, ex proprio colore; sed pulchra & formosa ex colore meæ vestis. Si fugitis me ob nigrorem, quem ex me ipsa habeo; amplectimini saltem ob pulchritudinem, quam addit mihi diuina prouidentia. Et hoc sensu amplectere præclarum illud sapientis consilium: h omne quod tibi applicatum fuerit, accipe: & in dolore suscipe, & in humilitate tua patientiam habere: quoniam in igne probatur aurum & argentum; homines vero receptibiles (in cœlum) in carnis humiliationis. Si ægrotas, & aegritudinem sequuntur alia tristitia & acerbitates: omnes suscipe, quia D E V s est, qui illas mittit: & paterna sua prouidentia tibi applicat. Vis preciosus esse, & tanquam argentum & aurum splendere? ne refuge caminum humiliationis, & infirmitatis: in quo purificaberis, & amissum splendorem recipies. Cupis in cœlum recipi? delectare in ea molestia, quam sustines, dum ægrotas: qui enim in æterna requie sunt recipiendi, per huiusmodi tribulationes transire debent.*

Audi, quid Patris huius cœlestis spiritus tibi dicat: *i disciplinam Domini, fili mi, ne abicias, nec desicias cum ab eo corripis & neque defuigeris, cum ab eo argueris, quem enim diligit Dominus, corripit. & quasi Pater in Filio complacet sibi, dum & flagellat omnem filium, quem recipit.* Si cupis (ait Sanctus Augustinus inter filios numerari; & vnus esse eorum, qui in hæredes recipiuntur: ne refuge in eorum esse numero, qui flagellantur, & castigantur: re-

cipe

cipe infirmitatis flagellum ; vt sic recipiat te DEVS in in regno sua gloria.

DEINDE considera, sapientissimum hunc DEVM , quemadmodum (Salomone teste) *omnia in MENSURA, & NUMERO, & PONDERE disposuit*: ita etiam morbos ac dolores disponere, cum exactissima eorundem *trium* obseruatione. Prouidentia enim sua constituit NUMERVM infirmitatum, quas sis passurus; & dierum quibus, singula earum sint duratura; & horarum, quibus rigor durabit, & aestus & sitis, & ipsa afflictio; & rerum denique omnium numerum, quæ in eis pœnam ac dolorem tibi adferent: idque ita certò, vt nullus terrenus medicus industria vlla humana, aut violentia adhibita, siue cum bona, siue cum mala intentione, producere possit, aut breuiare constitutum hunc à Deo numerum. Quod si aliquis abbreviat, aut producit infirmitatem, id totum subest diuinæ prouidentia: quæ disposuit rem ita, vt eo medio, aut breuiaretur, aut produceretur. Et eodem modo idem Dominus, PONDVS infirmitatis constituit: terminum ponens eius grauitati ac vehementia; ita vt nec sit grauior, quam infirmi vires ferre possint; nec medici, cum tota arte sua quidquam de ea grauitate, aut vehementia imminuere. Quod si aliquando imminuunt, & leuamen adferunt: id fit ex diuina potius prouidentia illud adferente. Quamuis enim S. Apostolus, tribulationes suas referens, dixerit: *supra modum grauati sumus, supra virtutem, ita vt taderet etiam viuere*: id tamen etiam diuina prouidentia constituit, nouas addens Apostolo vires, vt pondus ferret, q̄ pristinas excedebat. Denique idem Dominus eam MENSURAM constituit calicis, quem sis in infirmitate bibiturus: vt nec sit possibile, vel guttam ei addi: nec te vel guttâ ex eius præscripto omittere. Quod verò Calix magnus sit aut paruus; purus aut mixtus: id totum ab huius Domini præscripta mensura prouenit, *inquit (vt dixit Dauid) potum dat nobis in lachrymis, in mensura.*

QVID ergo anxius es, homuncio, cum te vides infirmitatibus premi, si fidem viuam habeas, NUMERI, PONDERIS, ac MENSURÆ, quam Deus in illis constituit: si dierum numerus te affligit, eò quod prolixior videatur; aut pondus sit graue; aut mensura magna: attende, eum, qui id præscribit, esse tuum Patrem, tuum medicum, creatorem, ac redemptorem tuum: & totum hunc ordinem & mensuram, necessaria esse, ad animam tuam expurgandam, & sanitati restituendam, & ad finem suæ beatitudinis consequendum. Si argentum & aurum plene sint purificanda: necesse est, ea per tempus aliquod in fornace siue conflatorio manere: idque cum tanto igne, quantum iudicat auri faber; neque enim quilibet ignis, aut quodlibet tempus sufficit: quanto igitur magis opus erit, vt maneat tu in ista fornace infirmitatis toto tempore, quod præscripserit Deus? & in ea ignis intensione,

Punctum 2
I Sap. 11. 21.

1.
Numerus
infirmitatū.

2.
Pondus.

in 1. Co. 13.

3.
Mensura.

in Psa. 79. 6.

quam ipse voluerit ut bene purificatus, & splendens prodeas, sicut tibi expedit? existimabas forte, dierum tuorum *numerum* esse magnum: Deus autem te visitat infirmitate, ut intelligas, eum esse incertum, & forte breuissimum. Erigebas te in altum ex superbia à vento inanis gloria elatus: Deus vero *pondus* infirmitatis tibi imposuit, qui *fecit ventum pondus*, ut superbos humiliaret. Effundebas te sine termino, & mensura ad miseram huius vite delicias: Deus vero, qui *aquas appendit in mensura*, dedit tibi acerbitatum *mensuram*, qua carnales tuas concupiscentias contineres. subjicere ergo benevole illius providentiæ in numero, pondere, & mensura harum *acerbitatum*: & breui experieris numerum, pondus, & mensuram *coronarum*.

Punctum 3.

Errores Deus permittit in bonum.

Hinc ulterius pergens, considerabis, etiam subijci providentiæ divinæ *errores*, qui accidunt in infirmitatibus ex ignorantia, aut incuria medicorum, aut infirmiorum, & cuiuscunque alterius hominis: etiamsi id ex malitia facerent: DEO tamen ita permittenti id occultum non est: qui poterit, ac porro volet, rectum quid ex eorum erroribus elicere, in eum finem, quem altissima sua providentia intendit. Sæpe enim eueniet, ut quod medicus ex ignorantia, aut incuria sua fecit: id pertineat ad sanitatem tuam: si autem fecisset, quod facere forte cogitabat; aut debuisset secundum suam artem: id tibi mortem attulisset. DEVS vero ita disposuit, ad mortem tuam euertendam: quemadmodum etiam aliquando permittit eum decipi & errare: quia ad animæ tuæ bonum expedit, ut miseræ huius tuæ vitæ finis imponatur. Cum igitur talia tibi eueniunt, non conijcias oculos in admissum errorem: ne ex eo afflictionem tibi augeas, sed in ipsum Dominum permittentem: ut accipias consolationem: quemadmodum ille senex, quem refert Sanctus Dorotheus, qui cum ægrota-ret, infirmarius loco mellis, quod condiendo cibo adhibere debuit, oleum ex lino adhibuit: & cum infirmarius errorem suum aduertens, valde anxaretur: Sanctus ille Abbas consolatus est illum dicens: ne tristeris fili: nam, si DEVS voluisset mel cibo adhiberi, ipse providentia sua rem ita direxisset; ac porro, ex lino oleum adhiberi prohibuisset. qui cum id non fecerit: æquum est, me & tecum diuinæ ipsius providentiæ ordinatione, bono & læto esse animo. ab ea siquidem omne bonum, solarium, & lætitia nostra procedit. Quod si ex hac occasione morbus produ-citur: error ille potius erit ad rem: quia per eum expletur numerus, & pondus quod DEVS in tuam utilitatem constituit. Accipe præstantissimum aliud consilium eiusdem Ecclesiastici dicentis. *o deprime cor tuum, & sustine, & ne festines in tempore obductionis. Sustine sustentationes Dei, etiamsi proli-xæ illæ videantur: coniungere Deo*, per amorem scilicet, confidens bene-

o Eccl. 2.2

uola

uola eius prouidentia, & *sustine*, ut crescat in nouissimo uita tua, & proficias in aeterna ter(ait) SVSTINE morbi & afflictionis pressuram, eò quòd numerum, pondus & mensuram sustinere oporteat. non uigendo, ut numerus, minuatur, aut pondus alleuietur, aut mensura aliquid detrahatur: ea enim sollicitudo anxietatem augebit; & licet multum uirgeas, necesse erit ipsius DEI gressibus, etiamsi tardior sit, te accommodare. Nam, cum seruus & Dominus simul ambulant: necesse est seruum accommodare se gressibus Domini sui: non contra Dominum gressibus serui: & vilis vermiculus, homo scilicet, debet se Creatoris sui passibus conformare; nec uelle, Creatorem eò pertrahere, ut acceleret, & suos sequatur. Ne ipsi dicatur, quod Iudith Bethulia Presbyteris dixit. *p qui estis vos, qui tentatis Dominum? passus est uostempus miserationis Domini; & in arbitrium vestrum diem constituisis ei, in quo auxilium uobis mitteret, dicamus potius flentes Domino; ut secundum uoluntatem suam, sic faciat nobiscum misericordiam suam.*

sustine Deu

Et noli pra-uenire.

p Iudi. 8. 11.

2. Consideratio, circa infirmitates, qua nostris peccatis ita exigentibus eueniunt, in quibus tam diuina iustitia, quam misericordia resplendet.

Punctum 1.

QUAMVIS verum sit, aliquas aegritudines nobis euenire, ob aliquos fines gloriae ipsius DEI, ut postea dicemus: sed tibi expedit existimare, tuas esse in poenam tuorum peccatorum, siue quorum sis conscius; siue ita occultorum, ut ea tu non inuenias, nouit tamen Iudex, qui iuste propter ea te punit. Eximij & magni Sancti (ait Sanctus Dorotheus) huiusmodi adueria tolerant propter solam Dei gloriam: quia sunt innocentes, & culpis grauioribus vacant: at ego miser peccator, meis peccatis ita exigentibus, has infirmitates sustineo; fateorq; me huiusmodi poenam esse promeritum; & in me impleri illud Dauidis: *a propter iniquitatem corripuisti hominem. & contabescere fecisti sicut araneam animam*, hoc est vitam, eius. nam si oculos coijcias in id, quod corpus tuu debile patitur: facile intelliges, qualis sis in anima. quid. n. fuit anima tua, nisi aranea quaedam uenenata? cuius ea fuit occupatio, ut se euisceraret, texendo uanitatis telam, quam aufert uentus; & cupiditatis, ad fraude capiendos proximos; reque innocentum sanguine sustentandum; bona eorum fortunae, aut famam, & honorem illis detrahendo. Quanam est adeo arida aranea, atque tuus est spiritus? qui cum apis esse deberet, quae mel ex floribus colligeret: potius est aranea absq; villo iucco, & humore deuotionis, aut teneritudinis, arista instar aridus. Recte igitur DEVS animam tuam punit, reddendo corpus eius etiam infirmum, imbecille, & tanquam araneam aridum. Quid ergo,

a Psa. 38. 12.

Anima nostra aranea est.

